

459

всичко за
человече!

ПЛЕТИЩАТА НА ЖИВОТА .

КОИ МОЖЕ ДА ОБИЧА ?

Отъ дѣ влиза Любовта? -прѣзъ Свѣтлината, топлината, звука и въздуха.

ПРОВОДНИК НА ЛЮБОВТА: СВѢТЛИНА, ЗВУКЪ И ВЪЗДУХЪ.

11 година.

3. школна лекция на общия окултенъ класъ.

14. октомври 1931.г. срѣда 6.ч.с.
ИЗГРѢВЪ.

/ясна, чисто, хубаво небе, развидѣля-
ва се./

/КОИ МОЖЕ ДА ОВИЧА./

ПЪТЯЩАТА НА ЖИВОТА.

ПРОВОДНИЦИ НА ЛЮБОВЪТА : СВѢТЛИНА, ЗВУКЪ И ВЪЗДУХЪ.

Тайна молитва.

Пишете втора ТЕМА: произходъ на вължкитѣ. Не разрѣшавайте много лѣсно работитѣ. Защото, който опростотворява живота си,
За опростотворяването ясната трѣбва да има / голѣма; да има човѣкъ по-малко товаръ, и да опростотворява човѣкъ нѣщата ни най-малко не разрѣшава въпроса. ~~X~~ Защото шомъ опростотврѧва значи, или да опростява, да отплащаши. Когато имашъ отъ много хора да взимашъ, и съ всички си се скаралъ, че трѣбва да взимашъ, но почвашъ да затривашъ. Имашъ да взимашъ, питашъ, колко имашъ да дашъ? -Пропавамъ. Зачерквашъ, задрасквашъ, задрасквашъ, така има смисълъ. Това значи, да опростява живота си. Да направишъ голѣма економия, да се помиряваши ~~X~~ не отъ себе си да печели ъ, че да тургашъ въ банката. Тази економия ни най-малко не разрѣшава въпроса.

Сега защо 2 по 2 правятъ 4? Вие двѣ кокошки на едно място може ли да съберете? Вземете да ги турите на едно място, че да се съять една въ друга, да ги съберете, тоа не може. Вие може да ги турнете въ курника вътре, и казвате, събрали сте кокошките вътре. Това не е никакво събиране. Защото по този начинъ се събиратъ сао механическиятѣ нѣща. Двѣ зърнца паренница или двѣ канччета може да ги съберешъ. Вие често казате, че и живите хора и тѣ се събиратъ. Ако тѣ самите събератъ, ако тѣ иматъ желание да се събератъ, добре, но ако на сила ги накарате, и ги съберете, това събиране ли ~~e~~? Никакво събиране не е ~~X~~. Тѣ щото има нормално събиране и ненормално събиране. Ако тебе ти се налага известна идея на ума, безъ ти да я искашъ, то вътре не спата къмъ ония нормални процеси. Сега ние често се спираме върху идеята -да върваме въ Бога. Хубаво, но какво трѣбва да разбирате подъ тѣзи думи? Знай, въ дадения случаѣ Богъ е една необходимост заради насъ. Слънцето е една необходимост заради насъ, за да приемаме достатъчно свѣтлина и топлина, за да можемъ да живѣемъ на земята. ~~X~~ Прѣдставете си сега, че това слънцето изчезне, и не изгрѣе за цѣла година, тогава какъ ще бѫдете вие? Ако слънцето не изгрѣе ще спите. Нищо повече! Ако човѣкъ съвършено изгладнѣе, ако гладътъ достигне до крайния прѣдѣлъ, какво ще стане съ човѣка? Когато човѣкъ прѣгладнѣе, какво става съ него? Азъ искамъ сега да подведа всички тия понятия, които имамъ къмъ сегашното наше състояние. Защото всички единъ човѣкъ трѣбва да расте.

~~Въ растенето е смисъла. И ако днесъ не се прибави нъщо въ вашия разтежъ, то денът е изгубенъ. Тръбва да се прибави, каквата и даде малка частъ.~~

Да допуснемъ сега, че азъ пиша едно / На втория денъ напи-
ша една хоризонтална чертица — това е урока ми сега; на третия
денъ — трета черта, на 4-ия, 4-та; петия и шестия денъ ~~Съ~~ тъзи чер-
тици излизат това лице. / Всъщност създаването на битието/. Битието
във 6 дена не е становало. Тъй се говори на дъщеря. Богъ е създалъ свѣта въ
6 дена, — съ въ элемента е създалъ свѣта. Съществени елемента сѫ били. Всъки
единъ денъ е единъ елементъ ~~Значи, съ въ~~ въ элемента е създалъ свѣта. Кои
сѫ тия 6 елемента? Понедѣлникъ, единъ; вторникъ да; срѣда, три, това е по хрис-
тиянски, ако е по еврейски отъ недѣля трѣбва да се започне, защото нашата
недѣля е еврейски понедѣлникъ. Та въ элемента, прѣведете ги сега. ~~Какъвъ~~
елементъ е недѣлята? Какъво е направилъ Богъ въ недѣлята? въ пърия денъ?
Сега всички гъ хора иматъ това понятие за Бога, всички казватъ, Богъ е вез-
дещъ. Послѣ питате, къде е Богъ? — На небето. Щомъ е Богъ на небето, Той
не е вездешъ. Небето е понятие, което включва земата; значи, подъ думата
небе се разбира, това, което обгръща всичко, а ние като кажемъ небе, това е
този покривъ отгорѣ ~~А~~ подъ небе, това е понятие, което обгръща нѣшата,
включва всичко въ себе си. Понеже ние сме механизирали нѣшата, считаме, че
небето е горѣ ~~А~~ вѣнчаніето включва всичко. Вѣнчаніето животъ включва обикновения
животъ, и обикновеніето животъ е частъ отъ вѣчния животъ.

Що е злото? Азъ го определямъ, злото е половината на доброто.
Що е доброто? Това е цълото на злото. Тогава какво ще ме разберете? Що е злото? - половината на доброто; а що е доброто? - Цълото на злото. Нали имате сега да прѣвърнете цълото на злото, какво подразбирате вие? Да вземемъ сега първото; половината на доброто. Имате редъ понятия, огъ които може да изаждате доброто. Може да се прѣмахнатъ ония смущения, които сѫ въ ума ви. Нѣкой путь хората се спиратъ върху отдельни понятия. Ето каква е идеята сега. Казватъ: това е работа. Отъ тази работа ще излѣзне нѣщо. Когаго всяка една мисъль стане разумна работа, и всѣки денъ все ще се появи нѣщо, и ще се яви нѣкакъвъ образъ у човѣка. Сега ще оставимъ това.

Сега какво може да бъде това? Да кажемъ, че е едно яйце. То не е правилно, защото долната част тръбва да бъде ~~надлъж~~ ПОРОЛЪМА, а горната по-заострена, както обикновено поставятъ дъцата. Ако това яйце вие раздълите на дъв, вие ще направите едно зло, защото животътъ, който е вътре въ това яйце ще се повреди, това е едно зло. Това е едно зло, ако раздълите нъщата, която Богъ ги е създалъ, които тръбва да се оплзгатъ.

Ако ти раздълишъ една твоя мисъл, която Богъ е създалъ като зародишъ, ти си направилъ едно прѣстъпление. Безъ да знаешъ, ти си направилъ едно зло. И следъ като си направилъ едно зло, ти ще почувствувашъ една скърбъ ~~нѣкой~~ ще ти каже, или да допуснемъ, тукъ на земята нѣкой дойде и ти каже: защо счупишишето, и цѣлиятъ денъ той не може да ти прости. Или, защо развали ти тази мисълъ? Въ тадения случай вие сте направили нѣщо и мислите, че никой не ви е видѣлъ, мислите, че сте самъ, но ви е мѣчно. Никого не виждате, и пакъ ви е мѣчно. Да кажемъ, имате единъ неприятелъ, кажете му една дума, и като се върнете, ви е мѣчно. Една дума има, която вие сте отдалли. Казвате, тази дума не трѣбаше да я кажа! Васть ви е мѣчно за думата. Казвамъ, всѣка една хубава мисълъ не трѣбва да се дѣли. Тази мисълъ трѣбва да се тури въ дѣйствие. Съдѣйствувате доброто, което е у васъ, да расте и да се развива. Ако това добро се развива, то ще ви допринесе на васъ. По сѫщия законъ, ако вие посѣтете да кажемъ 100 сѣменца отъ круша, вие сте единъ бѣднякъ, но тия 100 круши слѣдъ 10 години ще подобрятъ вашето положение. Отъ 100 дѣрвета круши, ако вземете по 100 кг. круши, слѣдъ 10 години, 100 по 100 колко правятъ? 10,000 кг. по 10 лева? 100 хиляди лева. Ето економическиятъ въпросъ ще се уреди. Но ако вие си кажете тъй, кой ще му гледа сега да сѣ круши, то не е наша работа. Но всѣки денъ седите и философствувате, кой създалъ земята? Защо я създалъ? Постъ, еди коя си дѣржава, какъ е направена, изучавате историята. Пишете историята, но не сѣте нищо. Или изучавате характера на вѣлка или на лисицата, или на нѣкой червей. Питамъ, ако единъ човѣкъ изучава характера на вѣлцитъ, какво ще придобиешъ? Да изучавашъ характера на овцетъ донѣкадъ е полезно, понеже, ако ти си овчаръ, и ако изучавашъ тѣхнитъ нрави, все ще придобиешъ нѣщо; тъ иматъ отношение къмъ тебе. Всѣкога въ живота това, което изучавашъ, то ти влияе, и ти му влияешъ. Всѣки предметъ, всѣка мисълъ, съ която ти се занимавашъ, все ще окаже известно влияние върху тебе. Живитъ предмети, съ които ние се занимаваме, винаги ще окажатъ известно влияние върху насъ.

- 12 - ~~Та истинскиятъ начинъ за самовъзпитанието. Въки денъ трѣбва азъ искамъ да ви наведа върху~~
да си внесете известни нови предмети въ ва шия умъ, за да го обновятъ.

Запр. за днешния денъ какво трѣбва да се внесе въ ума ви? Дайте сега едно мнѣние. Който отъ васъ е най-ученъ да даде едно мнѣние, какво мислите за днесъ. Това е новото. Азъ зная какво искате днесъ. Нѣкой казва: парички да имамъ, 50, 60, хиляди лева, стотина хиляди лева, ще си направя една къща, единъ апартаментъ, хубаво ще се обзаведа, хубаво ще бѫда облеченъ. Това е новото.

50, 60 хиляди лева. Прави сте. Здравъ сте, но онзи, който е въ болницата, коя е най-важната мисълъ за него?

Той седи и се обръща на едната страна, на другата страна, и казва: тръбва да изпрати Господъ нѣкакъвъ лѣкаръ да ми даде нѣкакво лѣкарство. Той седи и си въобразява. Ако е паралитикъ, ако го боли сърдцето, или има главоболие, стомахъ и прочие. Онзи ученикъ, който иска да дава изпитъ, нѣкой студентъ, казва, да мога да улуча онази тема, която ще ме пита професора, ама ще я науча на изустъ, че като излѣзна, на изустъ ще му я кажа. Това сѫ специални понятия, които въ даленъ случаѣ насъ ни интересуватъ. Но всѣки денъ си има своя програма; и въ една окултна, или божествена идтична школа, всѣки денъ тръбва да се знае новото, което ние тръбва да имаме предъ видъ, за да внесе това обновяване. Нѣкой денъ да кажемъ, че ви интересува нѣкой образъ, нѣма какво да ви интересува това, но тръбва да ви интересува вашето лице, дали ѝ правите прогресъ. Нали вие, сестрите си имате огледала, по-старатъ не сеоглеждатъ, но по-младите по 20 пъти се оглеждатъ. Защо младите се оглеждатъ, а старите не се оглеждатъ? Много естествено, гледамъ, нѣкой се приближава при гостилницата, иска да яде, туку бръква въ джоба си, извади кесията си, дали има парици. И тази мома се оглежда, ще дойде момъкътъ, казва гостилничаръ пакъ оглежда тендърите, че като дойдатъ гостите, че има ли достатъчно ядене. Това е сага само сравнение. Тази мома има известна идея въ ума си, тя иска да се понрави на момъка. Вземете въ една чиста форма, или въ единъ домъ. Дойдатъ ви на гости, вие искате да се представите; като дойдатъ тези ваши приятели или поднати, вие ще измажете къщата си, ще изчистите всичко, ще се облечете хубаво; защо праите това? Искате да се представите на вашите приятели, да се понравите; тъ да останатъ доволни отъ васъ, и вие да останете доволни отъ тяхъ. И тръбва да ни дойдатъ гости.

Сега, кой е истинскиятъ моралъ въ свѣта, съ който вие тръбва да си служите? Кои сѫ истинските максими, съ които вие тръбва да се ръководите. Аз вземемъ сегашните максими, тъ сѫ важъли едно време. За дѣца сѫ тъ. Но има известни максими, които сѫ еднакви за всички. Тогава вие ще пазите ПЪРВАТА МАКСИМА: ПРЪЗЪ ОЧИТЕ РИ САМО СВѢТЛИНАТА ТРЪБЕВА ДА ВЛИЗА! Опита ли се другъ предметъ да влѣзне въ очите ви, веднага той ще ви причини болка. Докато вие пръзъ очите си ще възприемате само свѣтлината, ие имате една мѣрка. Като дойде свѣтлината пръзъ очите ви, ще й отворите, ще кажете: добре дошла! Тъ ще я поздравите вие. И като дойде тя, вие ще бѫдете облечени по всичките правила, ще я поздравите, и цѣлиятъ денъ ще се разговаряте съ нея. Ако речете да се разговаряте съ нѣкоя малка прашулка безъ я каните, вие ще се беспокоите, и ще искате да я махнете. И тя иска да влѣзне въ окото ви, ще кажете на вашите слуги да я извадатъ навънка, ще й кажете: това място

не е заради васъ.

ПРЪВЪ УШИТЬ ВИ САМО ЗЕУКЪТЬ ТРЪБВА ДА БЛИЗА! Докато вие приемат звука пръвъ ушитъ си, вие ще бѫдете спокойни. И САМО ВЪЗДУХЪТЬ МОЖЕ ДА МИНЕ ПРЪВЪ НОСА ВИ! Мѣстото на въздуха е пръвъ носа тръбва да мине. А за храната единственото мѣсто тя тръбва да мине пръвъ устата. Това сѫ максими, които Господъ ви дава. ХРАНАТА ПРЪВЪ УСТАТА, ВЪЗДУХЪТЬ ПРЪВЪ НОСА, ЗЕУКЪТЬ ПРЪВЪ УШИТЬ, И СВѢТЛИНАТА ПРЪВЪ ОЧИТЬ! ~~Прѣведете ги сега.~~ Вие имате вече правила, по които човѣкъ тръбва да се ~~оживоди~~. Ще дойде нѣкой, ще каже: какъ може звукътъ да влѣзне пръвъ твоите уши? А ти ще ~~кажешъ~~: нѣкой си чулъ, че еди кой си какво казалъ. Казвамъ, ~~дѣйствително~~ ли звукътъ влѣзе пръвъ твоите уши, ти възприе ли звука? Звукътъ е единъ почетенъ ангелъ, единъ разуменъ ангелъ, ти посрѣщна ли го добре? Бѣше ли облеченъ тъй хубаво? Разговаря ли се съ него хубаво? Той седѣ ли цѣлиятъ денъ. Ти казахъ, дошълъ нѣкой, казалъ нѣщо. ~~Това не е никанва философия.~~ Кой какво е казалъ това ~~съ~~ празни ~~миф~~? ~~ти отъ автора~~ тръбва да учишъ; че нѣкой си дошълъ, че еди кой си ямериканецъ дошълъ, вѣстниците писали тъй, но ти ни си видѣлъ този американецъ. Когато този ангелъ пръвъ твоите уши влѣзне, прѣвоята душа, и се разговаря съ тебе, ти вече имашъ едно истинско понятие, а всички други нѣща, тѣ сѫ второстепени. И казва се, "за ~~всѧ~~ празна дума, която ти не си чулъ, а си я взълъ отъ другого, ще давашъ отговоръ въ сѫдниятъ денъ." Това не е авторитетъ. ~~ти отъ авторитетъ~~ тръбва да имашъ една мисъль, постъпка. Ти слѣдѣ като чуешъ единъ философъ, най-първо ще дойде свѣтлината на професора въ очитъ ти, ти ще четешъ неговата книга, ще дойде свѣтлината, и тя ще поясни какво е мислилъ философътъ. Слѣдѣ това ще дойде този, който е диктувалъ на философа тази философия, ~~ангелътъ ще дойде, и ще ти обясни какво е писалъ въ книгата~~. Така се обяснява и Свещената книга. Ако онзи, който е диктувалъ на пророка, ако този професоръ, който е писалъ, или каквото Христосъ е казалъ, ако този Духъ, който е билъ въ Христа не дойде да ти обясни на тебе, ти всѣкога ще бѫдешъ въ едно неведение. Какво е искалъ да каже Христосъ?

Сега ~~кои~~ същински въпросъ, за да прогресирате? Разумното Слово, мощното слово, съ което цѣлия свѣтъ е станалъ, ако вие съ ~~ашето~~ ухо, не сте разбрали, подразбирамъ, ако вашиятъ умъ не се е събудилъ, или вашето съзнание не е готово да възприеме това мощното Божественото, ако вие постоянно се съмнѣвате въ себе си, или си съмнѣвате въ ЕГА. Дойде една мисъль, ~~бѣла~~ че се съмнѣвате въ себе си, тази книга въ дадения случай ~~добра~~ ли е или не. /У. показва бѣлата си вълнена дреха/. Дѣската каква е? Черна. Е, какво тръбва

сега за бълата книга? Онова, което е написано на бълата книга, /рисувател-
ниятъ листъ на дъската/. право ли е? Половината на доброто зло ли е?
Възражение. Ако азъ взема една една ябълка, че я разрежа на половина, и дамъ
половината на тебе, има ли зло въ това? За да изядешъ ябълката; Ти никога
нъмашъ право да раздължа една ябълка, и да давашъ половината на нъкого.
Природата никога не позволява да раздължа една ябълка, и да давашъ полу-
вината. Казватъ човѣкъ отъ хапката си дава. Ти нъмашъ това право! Никой
не ти е далъ това право. То е едно твое присвоено право. И следоателно, ние
обрѣщаме и казваме: поне половината отъ хлѣба си дай! Но това сѫ наши по-
рядки на нъщата. Ти като дишашъ, азъ ли трѣбва да давамъ разпореждане, кой
въздухъ трѣбва да възприемешъ? Или свѣтлината, която идва при тебе, азъ ли
трѣбва да я мѣра? Колко двѣтлина трѣбва да влиза въ очите ти? Или пъкъ
звукътъ, азъ ли трѣбва да го мѣра, колко звукъ трѣбва да влиза въ ушите
ти? Никой нъма право да дѣли да мѣри! Има известна максима. Свѣтлината
иде цѣлокупно, въздухътъ иде цѣлокупенъ, ти не можешъ да го дѣлишъ. Въ
природата нищо не може да се дѣли! Дѣление както го казватъ: отдѣлили
дѣтето отъ майка му, нали тѣй. Може ли нъкой да отдѣли дѣтето отъ майката?
~~Му~~ По никой начинъ не може да се отдѣли дѣтето отъ майката. Ако ти въ
тази смисъль го отдѣлишъ отъ майката, то ще умре. Може времено то да се
отлячи, да напусне майка си, но има една вътрѣшна врѣзка между дѣтето и
майката, която е свързана, и никой не може да я скиса. Сега имайтѣ предъ
видъ, ако всѣки настъ може да ни отдѣли отъ Бога, тогава нашата работа е
свършена. Отъ Бога тебе никой не може да отдѣли. Хиляди години какъ дя-
волътъ се опитва да отдѣли човѣка отъ Бога, и какви ли не работи не внася
въ живота на човѣка, съмнѣния, залъгалки и прочие. Какво не е правилъ да ни
отдѣли отъ Бога, но нищо не е успѣлъ. Той като вѣлка ще те отдѣли, ще те из-
яде, но ще дойде Господъ, ще каже: кѫдѣ е моето дѣте?? Той казва: не зная.
Но като го хване корема, почне да се свива отъ болки, върти се, върти, и
човѣкътъ излѣзне пакъ цѣлъ. И дяволътъ каже на Господа: той се вмѣкалъ въ
корема ми този човѣкъ. И Господъ каже на дявола: дръжъ си устата затворена.

Сега това е алегорично, че отдѣлили овците отъ козитѣ. Но овчарътъ
не е отдѣлилъ овците отъ козитѣ. Кози и овци все заедно върватъ. Козитѣ
врѣдни, ~~сѫ~~ че нъкой пѧтъ огризатъ коритѣ на растенията, не пасатъ трѣва,
и затова правятъ пакость, и опасяватъ се нъкои отъ тѣхъ.

Казвамъ ви сега, трѣбва ви една наука, чрѣзъ която да можете да
съградите вашия животъ. Вие искате нъкой да ви обича, нали така. Но вие
искате нъщо невъзможно. Другъ иска, вие да го обичате.

Другъ иска вие да го обичате. Има единъ начинъ за Любовъта. Азъ зная за Любовъта, какъ разбирате вие. Между вашето разбиране и това, което е вътре въ Божествената школа има грамадна разлика, толкова голъма разлика, както отъ небето до земята. За да обичашъ нѣкого, или за да те обича нѣкой, непрѣмено трѣбва да знаешъ закона, трѣбва да се прѣвърнешъ на свѣтлина, и като ангелъ на свѣтлина да влѣзнесъ прѣзъ очите му, и да идешъ на гости. За да те обича нѣкой, той като нѣкой ангелъ на словото трѣбва да се прѣвърне на звукъ, да влѣзне прѣзъ ушите ти; или като въздухъ да влѣзне въ тебе прѣзъ носа ти; или като звукъ, прѣзъ ушите ти да влѣзне като слово ~~X~~. Ако той не може да се прѣвърне така, това не е никаква любовъ. Вие нѣкой путь искате нѣкой да ви обича, но той трѣбва да се прѣвърне на свѣтлина, на въздухъ и звукъ, вие нѣма да го ви ждате отъ вѣнка, отъ вѣтре трѣбва да влѣзне. Не влѣзне ли вѣтре, ти го дръжъ отъ страни, нека снема и звѣздитъ отъ небето ако иска, но той нѣма никаква любовъ къмъ тебе и не може да има, той не и обича ~~X~~. Азъ зная кой не ме обича, който не може да влѣзне като свѣтлина прѣзъ очите ми, той не ме обича. Ако азъ не мога да се прѣвърна на свѣтлина, и да влѣзна прѣдъ очите му, и азъ не го обичамъ ~~X~~. Че това е моралъ! Ако вие не можете да станете на свѣтлина, казва Христосъ: Азъ съмъ видѣлина на свѣта. Значи, видѣлина, която може да влѣзне прѣзъ очите на хората, обича хората, и се прѣвръща на свѣтлина, понеже ги обича, на свѣтлина може да се прѣвърне. ~~X~~ И всѣки, който има любовъ, той може да стае свѣтлина, и на слово може да стане. Сега вие може да земете букаличата страна на въпроса. Но това трѣбва да бѫде една максима на живота. ~~X~~ Споредъ сегашнитъ схашания, ако вие идете на небето, вие ще имате единъ обикновенъ животъ, като тукъ на земата, нѣма да видите никакви ангели; ще ги виждате и съ бради и безъ бради, тогава и тукъ има такива ангели безъ бради и съ бради. Всѣка една жена е ангелъ безъ брада, и всѣки мажъ е ангелъ съ брада. Но никакво понятие вие за ангелъ не ще имате. Единъ ангелъ, който ще яде и пие, единъ ангелъ, който ще се кара, че ималъ да взема стотина лева отъ този, отъ онзи; това ни най-малко не е ангелъ. Ангелътъ се занимава съ свѣтлината, той изучава тапърва едно отъ великите изкуства, да се прѣвръща на свѣтлина! За да може да влѣзне прѣзъ очите на хората, и да ги вѣзпитава.

Какво уѧтъ ангелите? Уѧтъ прѣвръщане на свѣтлина. Голъмо изкуство е това, да се прѣвърнешъ ти на свѣтлина. Вие изѣднахъ ще кажете, въ ума си: азъ да стана на свѣтлина, нищо не е това. Тогава на кѣдѣ ще ида, че отъ мене каквѣ ще стане. Та всѣки единъ отъ васъ, ако може да се научи да стане свѣтлина, вие вече влизате въ реалното на живота.

Тогава тълото ви ще има реалност. реалност не можете да имате дотогава, докато вашето тъло не може да се пръвръща на свѣтлина, или свѣтлина да излиза отъ това тѣло, то е обречено на смърть. Че този законъ е вѣренъ, свѣтиятъ, които 20 години сѫ живѣли въ горитѣ, тѣ допѣкадѣ сѫ почнали да придобиватъ свѣтлина; единъ светия, слѣдъ като е седѣлъ 20 години въ нѣкоя гора, вечерно врѣме, ако вие се приближавате до това място, ще видите, че това място се освѣтлява отъ свѣтлината, ~~и~~ този сетия. И като ходите съ него, пътя ви се осветлява. Това е дѣйствително, не е само аллегория. И у човѣка трѣбва да се усили неговата свѣтлина, да почне да излиза отъ него свѣтлина. Вие сега носите свѣщи, отъ ~~о~~ ито излиза свѣтлина, но отъ човѣка трѣбва да излиза свѣтлина. Отъ кадѣ? Той трѣбва да свѣти, първото нѣшо!

Та сега новото, това е изкуството да светите. Казвате, ама какъ ще стане това? Може да ви ~~и~~ кажа, и трѣбва да го направите. Сега ние ще почнемъ да правимъ нѣкои малки опити. Но не очаквайте извѣднажъ грамадни резултати. Да кажемъ, може да направишъ единъ опитъ ^в Амъ на всѣки единъ отъ васъ по двѣ зрѣнца царевица или жито, или отъ ябълка, или каквъто и да е плодъ. Вие сте свѣршили два факултета. Казвамъ: ще идешъ, ще направишъ двѣ дупки, ще туришъ тия дѣ сѣменца вѣтрѣ, нишо повече! Ти ще кажешъ. азъ човѣкътъ, толкова знания имамъ, толкова книги съмъ чѣлъ. Хвърля ги. Нека ги съе другъ, то не е моя работа, да саждамъ, азъ имамъ велико прѣдназначение въ свѣта. Ти седнешъ и почнешъ да пишешъ, политическа економия; или почнешъ да пишешъ за произхода, какви сѫ били съображенията на Бога, че създадъ човѣка. Вижъ го човѣка! Този въпросъ ангелитѣ не го засѣгатъ, а човѣкътъ съ двата факултета иска да разрѣши единъ великъ въпросъ, за произхода на човѣка, и дѣлбокитѣ причини, за какво и защо Богъ създаде човѣка. Казвамъ, щи посади двѣтѣ зрѣнца. Тебе ти казватъ, като вземешъ двѣтѣ сѣменца, тѣ сѫ двата факултета въ тебе, ако знаешъ, какъ добрѣ да ги посадишъ, добре, ти си свѣршилъ два факултета; ако не знаешъ какъ да ги посадишъ, никакви факултети не си свѣршилъ. Единъ факултетъ азъ мога да го свѣрша мигновено, въ единъ моментъ, пъкъ може и единъ факултетъ да го свѣрша въ 100 години. Но свѣршването това е въпросъ на разбирането. Има три начина за свѣршване. Единиятъ путь ~~и~~ на прозрѣние, на вдѣхновение; другиятъ путь е естественъ, 3-4 години ще учишъ, или 5, 6 или 7 години; а третиятъ начинъ е повторение, съ десетки години. Сега въ вѣстниците турили, че единъ 55 години е билъ въ университета. Единъ студентъ имало на 74 години, 54 години все слѣдвалъ въ университета, толкова му се понравило студенския животъ,

И казалъ, искамъ цѣлиятъ си животъ да прѣкарамъ все въ университета. Въ Германия било; доколко е вѣрно, не зная.

Та казвамъ, тапъра трѣбва да научите онзи законъ, да може да се прѣвръща на видѣлина вѣтръ, и тогава ще се образуватъ тия новитѣ отношения, новата Любовь вѣтръ. Сега щомъ се говори за любовта, веднага изпъква едно еротическо чувство. Въ какво чувство може да се прѣвърне онова Чувство, които те обича, да влѣзне вѣтръ въ теб. Това всѣкога ние го чувствуваляем като свѣтлина. Какво прѣстѣпление има въ това? Когато нѣкой ни обича, нѣкой пъти има хора, сѫщества въ свѣта, които ни обичатъ, на земята ходятъ тѣ въ плътъ. Та когато нѣкое сѫщество, което ходи на земята ви срѣщне, него денъ вие не го познавате, той нѣма да ви каже нищо, но цѣлиятъ денъ вие сте радостенъ, радостенъ, нѣщо вѣтръ въ васъ като че пѣрка, -срѣщналъ ви е той, вие не го знаете. Пъкъ нѣкой денъ, когато не ви срѣщне, вие сте тъженъ, мѫжчи ви е, като че нѣкой камъкъ е падналъ отгорѣ ви. Тази опитностъ вие я имате. Но всѣкога, когато имаме известна радостъ, положителното е, че ни е срѣщнало едно отъ тия сѫщества на свѣтлината, и ние се радваме на неговто присъствие. Та казвамъ, сѫщиятъ законъ е и за васъ. Като идете на небето, Христосъ ще ви попита: учихте ли се да ставате проводници на свѣтлината?

Сега какво разбрахте? Силата на вѣрата седи въ това, да вѣрвашъ въ невѣзможното. Всѣки единъ човѣкъ, който вѣрва въ вѣзможното, той има слаба вѣра; а всѣки, който вѣрва въ невѣзможното, има вѣра. Вѣрвашъ не въ разбраното, ако ще вѣрвашъ въ неразбраното, това е вѣра. Ако вѣрвашъ въ разбраното само, това не е вѣра. Двѣ и четири, това не е вѣра. Не ви казвамъ, че отъ едно кокошче яйце е станалъ свѣта. Въ случаѣ вече вѣра има. Тоа яйце се увеличавало, увеличавало, и най-послѣ станалъ свѣта. Че какъ цѣлиятъ свѣтъ да бѫде подъ крилата на една какашка? Сега ще се лъзи нѣкой и на дѣцата ще разправя. Слушайте дѣца, едно врѣме Господъ създадъ една голѣма кокошка, толкова голѣма, че всички звѣзди, всичко и хората бѣха подъ нейнитѣ крила, и тя ги излюпи. Всичии дѣца сѫ весели. Като се вѣрне дѣтето, каза, мамо, знаешъ ли какво каза учителътъ? -Цѣлиятъ свѣтъ е създаденъ отъ една кокошка! Това е вѣра! Дѣтето вѣрва, отъ кокошка е станалъ свѣта. Това е окултно твърдение. Философитъ като не разбирашъ тази дѣлбока тайна, казватъ: кокошката ли е била по-напрѣдъ или яйцето? А онзи учителъ разправя на дѣцата: Господъ създадъ най-първо голѣмата кокошка. И подъ нейнитѣ крила турилъ цѣлиятъ свѣтъ, и звѣздитъ и планетитъ, турилъ Господъ всичко това подъ кокошката, ученитъ хора разправяятъ, вѣртели се яйцата, мърдали се отъ тукъ отъ тамъ, а кокошката седѣла 25 дена, на 25 ия денъ почнали всички да се

излюпватъ. Човѣкъ най-послѣ се излюпирѣ, много дебела му била черупката, та едва на 6-ия денъ, /слѣдъ тѣзи 25 дена/ той не е искалъ да излѣзне отъ черупката навѣнка, та едва на 6-ия денъ той е излѣзналъ.

Та сега ще ви прѣведа примѣръ, който трѣбва да остане въ ума ви. Ако имате едно дѣте, и не го изпѣдите изѣ кашпи навѣнка, -да го изпѣдите отъ васъ навѣнка, то човѣкъ нѣма да стане. И ако не го изгоните, вие ще направите едно прѣстѣпление, и за себе си и за него. Ще го изгоните, ще го нахукате, навѣнка ще излѣзнеши, ще му кажете: не искамъ въ менъ да живѣешъ! Вие ще кажете: ти си много жестокъ човѣкъ. Не, азъ разсѫждавамъ много здраво. -Ще го изпѣдишъ! Ако майката не изпѣди дѣтето слѣдъ 9 мѣсѣца, и тя и то ще умре. Нищо повече! Ще го изпѣдимъ, ти толкова мѣсеца живѣешъ, отъ сега наташъкъ на работа! Тя като го изпѣди, че и тя ще се освободи, и то ще се освободи. Но това изпѣждане, вие го наричате раждане, седи неговото спасение. Всѣкога въ страданията на живота, вие сте изпѣдени. Дѣржалъ ви е Господъ, казва:

работишъ.

вѣнка ще изпѣдиши! Ще се стегнешъ, ти се свивашъ, и казвашъ: много хубаво ми бѣше при майка ми. Сега ще се опретнешъ, ще работишъ. Стѣга ми се сърдцето, казвашъ, не, ще работишъ! Това е философия на живота. ~~Че~~ ако ти не си въ състояние да изпѣдишъ една своя мисълъ навѣнка, за да живѣе, и ако ти не я оставишъ изпѣдена, тя ще умре. Ще я изпѣдимъ навѣнка, да работи. Казвамъ не е лошо по нѣкой путь да те изпѣдатъ. И когато Господъ изпѣди изѣ рая човѣка, азъ имамъ и друго разбиране за човѣка, онова богословско разбиране, съгрѣшаването, то сѫ други начини. Ще изпѣдишъ, сега това е въ мека форма.

и

~~Ч~~ -Ще родишъ нѣщо. Ще ги изпѣдишъ, ако ти не родишъ нѣщата на врѣме, ти се оскъждашъ на страдание. - Ще работишъ ~~С~~ Сега другото положение, ти казвашъ, ама азъ не съмъ жененъ. Не се лъжи, нѣм а нито единъ, който да не е жененъ. Ама съмъ билъ. Нѣма никой, който е саѣ. Ще раждашъ, и по едно, и по двѣ, и по три ще ги раждашъ. Ама мажъ не раждалъ. И мажъ ражда, ражда; и жена ражда и мажъ ражда. ~~В~~ Земете една мисълъ, тебе те мѣчи, ще я родишъ. Мъчиш се, и мажътъ се мѣчи и жената се мѣчи денъ два. Не мислете, че привидно ще рѣшите въпроса. Ако това сѫщественото ти не разберешъ въ свѣта, другото сѫ врѣмени нѣща. ~~И~~ И по този начинъ, както сега женитъ раждатъ, нѣма да раждатъ. Не е само този начинъ на раждане, ще се измѣни той. По този начинъ има нѣщо еротическо, което като го изправишъ,

Този начинъ е опетnilо човѣчество. Азъ даже не искамъ да го засѣгамъ; и много отъ свещенитѣ ричности на историите, башата го нѣма тамъ, майката е тамъ. Много жени сѫ родили безъ маже. Какво ще кажете. Но сега ако една жена роди безъ мажъ, веднага ще го изнесатъ.

много жени съ родили безъ маже., не само това, но има единъ начинъ въ природата, дъто всѣки човѣкъ самъ може да се прѣобрази, да зачене другъ въ себе си. Какво ще кажете на това? Човѣкъ самъ може да зачене, - родилъ се той. И казва, азъ не съмъ вече онзи човѣкъ, сега азъ съмъ другъ човѣкъ. Родилъ се той. Ще кажете, това е фиксъ идея. Не, това не е фиксъ идея, това е сѫществена идея. Значи, сегашното раждане не е реално, то е единъ отъ начините ~~за~~ сегашния прогреъ то е така, но нѣма да остане за дълго време. И казва Христосъ: ако вие не се родите изново отъ вода и духъ не можете да влѣзнете въ Царството Божие.

~~Ч1-5~~ Та сега казвамъ, всѣка една идея, щомъ тя се ражда, въ това раждане, защо жена кога ражда въ скрѣбъ е, а щомъ роди, Христосъ взема въ прѣматъ смисъль, щомъ роди излѣзла е тази идея. Значи, щомъ се роди тоа дѣте, тогава то почва да живѣе, и тя се зарадва, тази идея и тя почва да живѣе. Когато вие почвате да страдате въ живота, тогава вие почвате да живѣете. Въ страданието е животътъ. А въ радостта ще разбираете началото на живота.

~~Х~~ А сегашнитѣ хора тѣ се радватъ на това, на което не трѣбва да се радватъ, а скрѣбъта, която носи животъ, тѣ отричатъ скрѣбъта. Страданията, които ми се причиняватъ, скрѣбъта за мене не важи, а основа, което скрѣбъта носи, мене това ме интересува, не радостта, основа, което радостта ще внесе въ моето развитие, то е радостъ заради мене; което скрѣбъта ще донесе, то е радостъ заради мене, това ме радва, не външната привидностъ. Та дълбокиятъ ~~смисъль~~, може да разгледаете, какво може да донесе основа, което вътрѣ се развива. Ако една скрѣбъ, то тази скрѣбъ е полезна;

Сѫщото е и за радостта. И тогава казвамъ ~~ти~~: Ако не знаешъ защо страдашъ, и не знаешъ защо се радвашъ, ти си единъ прѣстѣпникъ. Максима е тома ~~Ако~~ не знаешъ, защо се радвашъ и защо скрѣбишъ, ти си прѣстѣпникъ! и въ единия и въ другия случай. Ако знаешъ защо се радвашъ и защо скрѣбишъ, ти си единъ праведникъ, и въ единия и въ другия случай. Значи, ти се радвашъ. Трѣбва да знаешъ, защото и пияниятъ като се напие, почне да играе, да се кѣлчи насамъ, на тѣмъ, но не знае защо. Слѣдъ като изтрѣзни боли го главата, казва, малко неестествено ми е, главата ме боли. Но ако ти знаешъ, защо се радвашъ, и знаешъ защо ти скрѣбишъ, ти си единъ праведникъ. Ако ти знаешъ защо вървашъ, и защо не вървашъ, ти си пакъ единъ праведникъ. Ако знаешъ. А ако не знаешъ защо вървашъ и защо не вървашъ, ти си единъ грѣшникъ. Това сѫ максими, които трѣбва да знаете. Казвате: тази работа не е заради настъ. Какъ не е заради менъ? Всѣка работа е заради настъ. Свѣтътъ е създаденъ заради настъ, да се учитъ.

~~С~~ Сега при старитѣ си максими ще турите това НОВОТО. Дошло е ~~трябва~~ страданието, нѣма да питашъ: Господи, само азъ ли съмъ, който да страдамъ така?

Ти си човекътъ, въ когото Богъ чрезъ страданието ти праща живота! Ти казваш, само азъ ли съмъ, защо търбва да ми праща живота? Но дойде радостта, Богъ дава радостта. Ти имаш радост, за да растешъ, а не да я показвашъ на хората. Азъ съмъ виждалъ много майки, като роди едно детенце, че ходи да го показа, облекла го, понесла го, на тази го покаже, на онази го покаже, и следъ 10, 20 години това дете не е както прѣди е било. Азъ ако съмъ една жена, че рода едно дете, като го занеса нѣкадъ, ще кажа: въ моето дете има едно особено свойство, може да стане на свѣтлина. И като се прѣвърне детето ми на свѣтлина, изчезне. И като зане се съмъ детето нѣкадъ, то да изчезва, пъкъ всички хора се зарадватъ. А ти станешъ занесенъ твоето дете, вие знаете това какво може да направи, занесе вода съ стомничката, полѣвъ тукъ таъ. Но азъ друго мисля, друга мисъль седи въ мене, и когато нѣкой ще кажатъ: детето донесло вода, казвамъ, много умно е това дете! Та казамъ, сега искамъ да ви разгадая тѣзи велики символи вътрѣ въ свѣта.

Разгадавамъ ви първото правило. Сега всѣки единъ отъ васъ ще мисли прѣзъ цѣлата седмица: МОГА ЛИ АЗЪ ДА СТАНА СВѢТЛИНА? И да влѣзна прѣзъ очите на хората? Не да се спрете, не като Сарра, нали Господъ й каза, че тя ще роди синъ, и тя казала: на млади години не родихъ, че сега на 84 години такава старуха, ще роди дете, че нѣма да го види никой. И тя се засмѣла. Господъ й каза, защо се засмѣ? - А, не се смѣя. Та първото нѣщо, една мисъль турете сега въ ума си, мога ли да стана свѣтлина? Като станете свѣтлина, тѣй свободни, като ангелитѣносать свѣтлината, свѣтлина стаатъ, както Христосъ е казалъ: Азъ съмъ видѣлина на свѣта. Тогава за цѣла една седмица съ най-голѣмото благоговѣние, не да се смѣе човекъ, не да си кажете, тѣй, отъ мене такъвъ грѣшникъ, азъ ще стана свѣтлина, че нѣма да ме види никой. Така не се разсѫждава. Ти като разсѫждавашъ, нѣма да мислишъ така. Кой ви е казалъ, че сте грѣшникъ? Че ако дойде нѣкой, че ви нацапа съ катранъ, ще кажете ли, азъ съмъ катранъ вече. Не, ще идете ще се измиете малко, ще хвѣрлите катрана, и ще останете такъвъ чистъ. Едно правило пазете въ душата си, чистото никога не може да се опетни. Досега дявалътъ отътолкова хиляди години работи да намѣри единъ начинъ да оцапа душата, но не е намѣрилъ.

Той е цапалъ човекъ, цапалъ, цапалъ, но до сега той още не е намѣрилъ единъ начинъ да опетни душата. И той ще се изпокъса отъ ядъ, че не е намѣрилъ начинъ да опетни душата. Не може да се опити душата! Туй ще го пазите. Тѣлото отъвѣка може да се опетни, но душата никога!

Сега ще ислите дѣлго, всички ще мислите сега, нали. Нѣкой отъ васъ искате да знаете. Може би това знание е непонятно за ви, но вѣрвайте въ

това. Азъ ви давамъ нѣщо, въ което трѣба да вѣрвате. Ако не вѣрвате, вие оставете тази работа. Ако искате да я разберете, че тогава да вѣрвате. оставете тази работа, и безъ да я разбираете. Казвате, ама мога ли азъ да стана свѣтлина? Това е другъ въпросъ, можешъ или не можешъ. Искашъ да знаешъ за кого Господъ е създадъ свѣтъ. Този въпросъ не го засѣгамъ, но казвамъ, понеже азъ съмъ въ свѣта, и Господъ е създадъ свѣтъ заради мене. Понеже е толкова благъ, Той е ималъ нѣщо въ ума си и заради мене, слѣдователно, това, което Той е създалъ е заради мене. Азъ искамъ да го приема; и като го приема, да му благодаря. Ще кажа: Госпои, много Ти благодаря, че Ти си толкова великъ, не си ме забравилъ, навсѣкадъ си ималъ все мене предъ видъ! Ще му благодаря. Обичалъ ме е Той. И сега, Любовъ Любовъ ражда. И трѣбва да идемъ всимца, да благодаримъ на Бога за онова, което Той е създадъ. Нѣма да седимъ като мъртви дѣца, а като живи дѣца. Трѣбва да намѣримъ баща си, и да му благодаримъ. Другото е второстепенно; По този начинъ ще образуваме едно ново общество. Ако е по старому, вие знаете, какво е по старому, че имаме старитѣ резултати, а при новото, тамъ дѣто всички можемъ да стаемъ свѣтлина. Ние сме хора на новото, хора на възкресението, хора на Царството Божие, бѫдещето е предъ насъ, знанието и предъ насъ, силата е за насъ. И въ свѣта ние сме работници. Само по този начинъ ние можемъ да прѣустроимъ свѣтъ, за да му дадемъ една нова форма, не както сегашната, а както Богъ е турилъ въ своя си планъ. И всѣки единъ отъ васъ е пратенъ за работникъ. Не сте пратени за страдания и за радости, това сѫ посторони работи, но сте пратени за свѣтлина и топлина, и всинца ще се учате.

Въ скрѣбъта животъ се дава. Въ радостта той ви дава сили да се развивате. А вашата работа е работа, която трѣбва да свѣршият въ жиота. Колкото и да е малка работата, работете, все ще остане нѣщо въ козмуса недовършено. Единъ денъ ако не работите, ще доидете до едно място, ще ви кажатъ: не си свѣршилъ работата си. Станете пега. Ние ще се съберемъ втори пътъ единъ денъ ще имае само четене.

Сега онѣзи отъ васъ, които сѫ свободни, една екскурзия ще имаме до Еитоша, пъкъ, ~~които не сѫ свободни сѫ подъ законъ~~, ние ще донесемъ нѣщо на тия, които не сѫ свободни. Каквото припочелимъ, ще го ~~разширимъ~~. Утръ въ 2 ч. /много е рано/. Тогаа въ 3 часа ще тръгнемъ.

Сега произнесете /три пъти/ формулата:

ВЪ ЛЮБОВЪТА Е ЖИОТА, ВЪ МѢДРОСТЬТА Е СВѢТИНАТА, ВЪ ИСТИНАТА Е СВОЕОДАТА!

7.5.ч.с. /отлично врѣме, топло, сънце! /